

Column

9 Harold
Negen hechtingen

Nando lag te snurken in zijn mand, nog wat gesedeerd na zijn behandeling bij de dierenarts. Een groep jongeren stak vanmorgen vuurwerk af en gooide stenen naar de pollie. Toen Harold met Nando de jongens wilde verjagen, sloeg een hufterig ventje een bierflesje kapot en stak Nando. Hij miste de kop van de hond, waar hij waarschijnlijk op mikte, maar stak Nando net achter de kaak, diep in zijn hals. Ik weet precies hoe dicht de jugularis daar aan het oppervlak ligt; het moet een bloedbad zijn geweest.

De jongen moest naar het ziekenhuis, met een grote scheur in zijn onderarm; woest van de pijn had Nando iets harder gebeten dan hij normaal gesproken doet. Nando was direct afgevoerd en geopereerd. Ik telde in zijn huid negen hechtingen. Wie weet hoeveel hechtingen er onderhuids zitten.

"Wat een circus was het in die dierenkliniek," zei Harold. "Nando lag aan de beademing, een infuus, en allemaal slangen met monitoren. Ik dacht dat ze die piepjes alleen maar op tv lieten horen, maar ik kon precies horen hoe snel zijn hartslag en ademhaling was. Doen jullie dat ook als je een muis opereert?"

"Ehmm...nee," zei ik. "Maar wij doen routinematige ingrepen. We weten precies hoeveel we in moeten spuiten."

Harold keek verbaasd op van zijn bord met broccoli, biefstuk en gebakken aardappeltjes uit de airfryer.

"Zou het voor die dierenarts ook geen routine zijn om een herder te opereren?"

"Dat wel, maar Nando had bloed verloren en ze wisten natuurlijk niet hoeveel. Ze wisten niet of hij net gegeten en gedronken had en of hij gezond was. Onze muizen zijn gezond en meer uniform."

"Wit jij met al jouw standaardisatie niet weten of een muis een heel hoge hartslag heeft, of een slechte ademhaling?"

Het zou inderdaad kunnen dat een muis wat ongelukkig ligt, of dat je per ongeluk wat druk uitoefent op de borstkas of een groot bloedvat. Wij merken dat pas als er zichtbare problemen door ontstaan, en het zou inderdaad fijn zijn als je direct wist dat je een muis even wat anders moest neerleggen, bijvoorbeeld. Maar we hebben helemaal geen geld voor al die apparatuur.

"Het is allemaal een afweging, Harold. Wij opereren soms meer dan tien muizen achter elkaar op een dag. Dan moeten we wel binnen een halfuur klaar zijn. Als we dat allemaal moeten gaan doen op dezelfde manier die jij bij Nando hebt gezien, kost dat misschien wel twee dagen.

En we hebben geen geld voor monitoren. Bij een muis is het sowieso lastig om allerlei metingen te doen. Maar we verliezen zelden of nooit een muis, dus ik denk toch dat we iets goed doen." Ik was niet overtuigend genoeg.

"Die dierenarts was alleen al tien minuten kwijt met handen schrobben en aankleden. Er was iemand tien minuten bezig om de wond te scheren en te desinfecteren en alles klaar te leggen. En toen Nando bij moest komen zaten ze ook wel tien minuten bij hem om te kijken of alles goed ging. Ze temperatuurden hem steeds en ze gaven hem nog wat infuus. Doen jullie dat dan niet?"

"Ik geef altijd wat extra vocht na een operatie, en ik zet de muizen op een warmematje. Wij hebben het geluk dat muizen nauwelijks last hebben van wondinfecties. Ik hoef dus niet uitgebreid te schrobben. Ik zorg dat mijn instrumentarium steriel is en ik werk zorgvuldig. En het gaat gewoon altijd goed! Ik snap niet goed waarom je daar aan twijfelt!"

"Ik twijfel niet aan je, schatje. Het is alleen zo raar dat ze bij een hond allemaal toeters en bellen gebruiken en bij een muis niet. Kunnen we de dierenarts vragen om het allemaal wat goedkoper te doen of moeten jullie bij muizen ook beter gaan kijken hoe het met ze gaat tijdens en na de operatie?"

"Kan het niet zo zijn dat het bij allebei gewoon goed gaat?", riep ik wanhopig uit.

"Ja dat kan," zei Harold.

Maar hij en Nando slaakten precies tegelijk een diepe zucht.

"We have so changed the world that, despite horror stories, no earthly species will ever challenge our supremacy."

Russell & Burch, 1959
The Principles of Humane Experimental Technique